

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIĞI OLARAK TESCİLLİ TAŞINMAZLARIN VE SİT ALANLARININ KAMULAŞTIRMA BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

Umut Birkan ÖZKAN^a

Sorumlu Yazar: **Umut Birkan ÖZKAN**; E-mail: umutbirkanozkan@gmail.com

Özet

Türkiye’de, kamu yatırımları için gerek duyulan taşınmazların temini için kullanılan yöntemlerin başında kamulaştırma gelmektedir. Kamulaştırmaya ihtiyaç duyulan taşınmazın sınırları içinde kalan kültür ve tabiat varlıkları ile sit alanları, çözümü karmaşık bir problem durumu oluşturmaktadır. Bu çalışmada, kamulaştırılacak taşınmaz sınırlarının içinde kültür ve tabiat varlığı olarak tescilli taşınmazlar ve sit alanları gibi koruma altına alınan alanlar olması durumunda izlenecek yol haritasını ortaya koymak amaçlanmıştır. Nitel araştırma özelliği gösteren bu çalışmada doküman inceleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırma neticesinde, kültür ve tabiat varlığı olarak tescilli taşınmazların ve sit alanlarının kamulaştırılmasına ilişkin faaliyetlerde, mevcut hukuki mevzuatta belirtilen hususlara ve bu makalede açıklanmaya çalışılan usullere uygun hareket edilmesinin, telafisi güç ve çoğu durumda yasalara karşı kusur teşkil edecek uygulamaların önüne geçilmesini sağlayabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler

Kültür varlıkları
Tabiat varlıkları
Sit alanları
Kamulaştırma

INVESTIGATION OF REGISTERED IMMOVABLES AS CULTURAL AND NATURAL ASSETS AND PROTECTED AREAS IN THE CONTEXT OF EXPROPRIATION

Abstract

In Turkey, expropriation is one of the most common ways used for procuration of real property. However, it is an expensive way and requires a lot of procedures. The settlement of cultural and natural assets and protected areas within the boundaries of the immovable that need to be expropriated is a complex problem. In this study, it is aimed to reveal the road map to be followed in case of protected areas such as protected areas and immovable properties registered as cultural and natural assets within the immovable boundaries to be expropriated. In this study which demonstrates qualitative research feature, document review method is used. As a result of the research, it has been achieved that, in the activities related to the expropriation of registered immovables as cultural and natural assets and protected areas, the actions specified in the existing legal legislation and the procedures to be disclosed in this article can ensure that the countermeasures and in most cases the applications that are in conflict with the law can be avoided.

Keywords

Cultural assets
Natural assets
Protected areas
Expropriation

^a Milli Savunma Üniversitesi Kara Astsubay MYO, İnşaat Bölümü, Balıkesir

Makale Bilgisi: Başyuru: 03.10.2017; Kabul: 16.10.2017; Çevrimiçi yayın: 15.12.2017

Atıf için: Özkan, U.B. (2017). Kültür ve Tabiat Varlığı Olarak Tescilli Taşınmazların ve Sit Alanlarının Kamulaştırma Bağlamında İncelenmesi, ATA Planlama ve Tasarım Dergisi, 1:1, 63-68.

© 2017 ATA PTD, Tüm Hakları Saklıdır.

1. GİRİŞ

2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nda kültür varlıkları; tarih öncesi ve tarihi devirlere ait bilim, kültür, din ve güzel sanatlarla ilgili bulunan veya tarih öncesi ya da tarihi devirlerde sosyal yaşama konu olmuş bilimsel ve kültürel açıdan özgün değer taşıyan yer üstünde, yeraltında veya su altındaki bütün taşınır ve taşınmaz varlıklar olarak tanımlanmaktadır (Resmi Gazete, 1983a:5879). Aynı kanunda tabiat varlıkları; jeolojik devirlerle, tarih öncesi ve tarihi devirlere ait olup ender bulunmaları veya özellikleri ve güzellikleri bakımından korunması gerekli, yer üstünde, yeraltında veya su altında bulunan değerler olarak nitelendirilmektedir (Resmi Gazete, 1983a:5879). 2863 sayılı Kanun sit alanı için de bir tanımlama yaparak, tarih öncesinden günümüze kadar gelen çeşitli medeniyetlerin ürünü olup, yaşadıkları devirlerin sosyal, ekonomik, mimari ve benzeri özelliklerini yansıtan kent ve kent kalıntıları, kültür varlıklarının yoğun olarak bulunduğu sosyal yaşama konu olmuş veya önemli tarihi hadiselerin cereyan ettiği yerler ve tespiti yapılmış tabiat özellikleri ile korunması gerekli alanlar olduğunu belirtmiştir (Resmi Gazete, 1983a:5879). Sit alanları, dünyanın toprak yüzeyinin yaklaşık % 12'sini kaplamaktadır ve türlerin korunması da dahil olmak üzere birçok stratejik amaçlara hizmet etmektedir (Joppa, Loarie, & Pimm, 2008:6673). Dünya Doğa ve Doğal Kaynakları Koruma Birliği (International Union for Conservation of Nature and Natural Resources, IUCN), özellikle biyolojik çeşitliliğin, doğal ve kültürel kaynakların korunması ve sürdürülmesi için ayrılmış ve yasalar veya diğer etkin metotlar vasıtasıyla yönetilen kara ve / veya deniz alanlarını, koruma altına alınan alanlar olarak tanımlamaktadır (IUCN, 1994). Uluslararası düzeyde yaygın olarak kullanılmakta olan bu tanım uyarınca kültür ve tabiat varlıkları ile sit alanları koruma altına alınan alanlar olarak nitelendirilebilir.

Koruma altına alınan alanların sayısı ve kapsamındaki genişleme son 30 yılda seri bir şekilde hız kazanmaktadır (Phillips, 2001:6). Koruma altına alınan alanlardan yalnızca nesli tükenmekte olan yaban hayatı için yaşam alanı

sağlamakla kalmayıp, aynı zamanda yerel halkın geçim kaynaklarına katkıda bulunmak, yerel ve ulusal ekonomileri desteklemek için turizm gelirleri üretmek ve iklim değişikliğine adaptasyonun azaltılmasında önemli bir rol oynamak gibi çeşitli işlevler ve katkılar da beklenmektedir (Ervin, Sekhran, Dinu, Gidda, Vergeichik & Mee, 2010:9). Koruma altına alınan alanlar, çevre koruma için kullanılan temel stratejilerden biri olmakla birlikte dünya çapında arazi yönetimi politikalarının temel taşlarından birisidir (Machado, Gonçalves, Albuquerque & Pereira, 2017:239).

Kamulaştırma, kamu yararının gerektirdiği hallerde, özel kişilerin mülkiyetindeki taşınmaz malların, bedeli peşin veya taksitle verilerek bir kamu hizmetine tahsis edilmek üzere, sahibinin rızası hilafına, mülkiyetinin zorla elinden alınmasıdır (Pirler, 1994:44). Bununla birlikte, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu, kamu kurumları ve tüzelkişileri arasında da taşınmaz mal devri yapılabileceğini ve devri yapılan taşınmazın da kamulaştırma yolu ile alınmış sayılacağını belirtmektedir (Resmi Gazete, 1983b:6216). Diğer bir ifadeyle kamulaştırma, sahibinin izni olmaksızın araziye veya mülkiyete ihtiyaç duyan bazı resmi kurumlara izin veren yasal bir işlemdir. 1982 Anayasası'nın 46'ncı maddesi kamulaştırma yetkisinin kime ait olduğuna açıklık getirmektedir. Anayasaya göre devlet ve kamu tüzelkişileri; kamu yararının gerektirdiği hallerde, gerçek karşılıklarını peşin ödemek şartıyla, özel mülkiyette bulunan taşınmaz malların tamamını veya bir kısmını, kanunla gösterilen esas ve usullere göre, kamulaştırmaya ve bunlar üzerinde idarî irtifaklar kurmaya yetkilidir (Resmi Gazete, 1982:12).

İdare tarafından alınan idari kararlar ve yapılan idari eylemler sonrasında birçok mülkiyet hakkını ihlal eden müdahalelere rastlamak mümkündür (Tezcan, 2013:408). Kamu kurumlarının ihtiyaçları doğrultusunda gerçek ve özel hukuk tüzelkişilerinin mülkiyetinde bulunan arazilere yönelik hak ve yükümlülükler ile bunlara dayalı uyuşmazlıkların çözüm usullerine ve yöntemlerine ilişkin ihtiyaç sahibi kurumlarda görevli teknik personel seviyesinde yapılacak faaliyetler bazı durumlarda bir sorun yumağı olarak personelin karşısına çıkmaktadır. Bu sorunlardan birisi de kamulaştırma ihtiyacı

hâsıl olan arazi sınırları içerisinde yer alan korunması gerekli kültür ve tabiat varlığı olarak tescilli taşınmazlar ve sit alanlarıdır. Bu çalışmanın amacı, kamulaştırma sürecinde kamulaştırılacak taşınmaz sınırlarının içinde kültür ve tabiat varlığı olarak tescilli taşınmazlar ve sit alanları gibi koruma altına alınan alanlar olması durumunda izlenecek yol haritasını ortaya koymaktır. Konuya ilişkin olarak alanyazında herhangi bir çalışma olmaması bu çalışmayı önemli hale getirmektedir. Böylece mimarlık, şehir ve bölge planlama, doğal kaynak yönetimi, koruma alanları yönetimi vb. alanlarda hızlı değişimlerin yaşandığı Türkiye’de, bu konu üzerinde çalışanların alacağı kararlara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

2. YÖNTEM

Bu çalışma nitel araştırma özelliği göstermektedir. Nitel araştırma felsefesinde yer alan insanın bilgisini her defasında yeniden yapılandırması, olmuş bitmiş bir bilginin söz konusu olmaması, yaşam-kişi-nesne sürekli değiştiğinden elde edilen bilginin de geçici ve görelî olması özellikleri bu araştırmada nitel araştırma yaklaşımının tercih edilmesinde etkili olmaktadır (Sönmez & Alacapınar, 2013:71). Kamulaştırma sürecinde karşılaşılabilecek koruma altına alınan alanların kamulaştırılacak arazi içerisinde kalması durumu “doküman incelemesi” yönteminden yararlanılarak betimlenebilir. Doküman incelemesi, “belli bir amaca dönük olarak, kaynakları bulma, okuma, not alma ve değerlendirme işlemlerini kapsayan” (Karasar, 2003:183) bir tekniktir. Bu nedenle, çalışmanın yöntemi, ilgili kaynaklardan belge toplama, verileri sınıflandırma, kavramsal ve mantıksal çözümlenmeler yapma, karşılaştırma, anlama, açıklama, yorumlama ve kamulaştırma bağlamında değerlendirme yapmaktır.

3. BULGULAR

Öncelikle kamulaştırma sınırları içerisinde kalan hangi tür yapı, mekân, arazi kesimi, peyzaj vb. değerlerin kültür ve tabiat varlıkları ile sit alanı olabileceği ortaya koyulmalıdır. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu’nda korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları; korunması gerekli tabiat varlıkları ile 19. yüzyıl sonuna kadar yapılmış taşınmazlar, belirlenen tarihten

sonra yapılmış olup önem ve özellikleri bakımından Kültür ve Turizm Bakanlığınca korunmalarında gerek görülen taşınmazlar, sit alanı içinde bulunan taşınmaz kültür varlıkları, milli tarihimizdeki önlemleri sebebiyle zaman kavramı ve tescil söz konusu olmaksızın Milli Mücadele ve Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşunda büyük tarihi olaylara sahne olmuş binalar ve tespit edilecek alanlar ile Mustafa Kemal ATATÜRK tarafından kullanılmış evler olarak ifade edilmektedir (Resmi Gazete, 1983a:5880-2). Kaya mezarlıkları, yazılı, resimli ve kabartmalı kayalar, resimli mağaralar, höyükler, tümülüsler, ören yerleri, akropol ve nekropoller; kale, hisar, burç, sur, tarihi kışla, tabya ve istihkâmlar ile bunlarda bulunan sabit silahlar; harabeler, kervansaraylar, han, hamam ve medreseler; kümbet, türbe ve kitabeler, köprüler, su kemerleri, su yolları, sarnıç ve kuyular; tarihi yol kalıntıları, mesafe taşları, eski sınırları belirten delikli taşlar, dikili taşlar; sunaklar, tersaneler, rıhtımlar; tarihi saraylar, köşkler, evler, yalılar ve konaklar; camiler, mescitler, musallalar, namazgâhlar; çeşme ve sebiller; imarethane, darphane, şifahane, muvakkithane, simkeşhane, tekke ve zaviyeler; mezarlıklar, hazireler, arastalar, bedestenler, kapalı çarşılar, sandukalar, siteller, sinagoglar, bazilikalar, kiliseler, manastırlar; külliyyeler, eski anıt ve duvar kalıntıları; freskler, kabartmalar, mozaikler, peri bacaları ve benzeri taşınmazlar; taşınmaz kültür varlığı örneklerindedir (Resmi Gazete, 1983a:5880-2). Tarihi mağaralar, kaya sığınakları; özellik gösteren ağaç ve ağaç toplulukları ile benzerleri; taşınmaz tabiat varlığı örneklerindedir (Resmi Gazete, 1983a:5880-2).

Kurum ihtiyaçları kapsamında kamulaştırılmasına ihtiyaç duyulan arazilerde korunması gerekli kültür ve tabiat varlığı olarak tescilli taşınmazlara ve sit alanlarına rastlanıldığında bazı esaslara riayet edilmesi gerekmektedir. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 15. maddesine göre, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının korunma alanları, imar planında yola, otoparka, yeşil sahaya rastlıyorsa bunların belediyelerce; sair kamu kurum ve kuruluşlarının bakım ve onarım ile görevli oldukları veya kullandıkları bu gibi kültür varlıklarının korunma olanlarının ise, bu kurum

ve kuruluşlarca, kamulaştırılması esastır (Resmi Gazete, 1983a:5884-1). Bu durumda, koruma altına alınan alanlara rastlayan Hazine taşınmazlarının (tescilsiz arazilerin Hazine adına tescilini müteakip) tahsisinin alınması, ihtiyaç sahibi kurum tarafından bağlı olduğu bakanlıktan istenmelidir. İlgili bakanlıkça, koruma altına alınan alanda kalan taşınmazların tescil ve tahsis işlemlerine muvafakat edilmesi, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'ndan istenir. Tescilsiz arazilerin Hazine adına tescil ettirme yetkisine haiz kuruluşlar; taşınmaz malın bulunduğu yerin en büyük malmemuru (defterdar veya malmüdürü), Orman Genel Müdürlüğü, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı; Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı; Tarım Reformu Genel Müdürlüğü; Bitkisel Üretim Genel Müdürlüğü'dür (T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, 2013). Muvafakat alınmasını müteakip ilgili makamlar nezdinde tahsis işlemleri için girişimde bulunulur. Bu girişimlerin başarılı bir şekilde sonuca ulaştırılabilmesi için ihtiyaç sahibi kurumun üzerine düşen bir takım görevler vardır.

İlk aşamada Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından izin verilecek taşınmaz mallarla ilgili olarak Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nce veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca Bakanlığa, Genel Müdürlüğe; mahallinde Defterdarlık veya Malmüdürlükleri ile yetkileri kapsamında diğer kamu kurum ve kuruluşlarının taşra teşkilatları, Belediyeler ve İl Özel İdarelerince ilgili Kültür ve Turizm Müdürlükleri veya Koruma Bölge Kurulu Müdürlüklerine başvuruda bulunulur (T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2010). İhtiyaç sahibi kurum, kamulaştırılması istenen taşınmaz içerisinde koruma altına alınan alan bulunup bulunmadığının belirlenmesi için İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünden taşınmaza ait uygun görüş yazısının hazırlanmasını resmi yazı (ekinde uzman raporunda koordinatları belirtilmiş veya 1/25000 ölçekli memlekete haritasında saha gösterilmiş olarak) ile talep etmelidir. 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 13 ve 14 üncü Maddeleri Gereğince Yürütülen İşlemlere İlişkin Yönerge'nin 5. Maddesi uyarınca; Taşınmaz mallarla ilgili yapılacak müracaatlarda satış, hibe, kiralama, devir, terk, tahsis, irtifak ve intifa hakkı tesisinin gerekçesi ve varsa kullanım amacına ilişkin bilgilere yer verilmesinin yanında taşınmaz malın çaplı

tasarruf vesikası ve tapu senedi örneği veya yeni tarihli tapu kaydı ile taşınmaz malın konumunu gösterir harita ile taşınmaz malın üzerinde herhangi bir yapı bulunuyor ise yapıya ilişkin ruhsat belgesi ya da binanın yasal durumu ile imar durumuna ilişkin belediye veya ilgili kurumdan alınacak belge eklenir (T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2010).

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünün yaptığı inceleme neticesinde söz konusu arazide koruma altına alınan alan olduğu ortaya çıkması durumunda ihtiyaç sahibi kurum tarafından Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu onayının da alınması gerekir. Bu maksatla; Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kuruluna taşınmazın tescilli korunma alanı dışındaki kısmında herhangi bir kültür varlığı ya da kalıntısıyla karşılaşılması halinde İl Kültür ve Turizm Müdürlüğüne haber verileceğini, talebe konu olan alan üzerinde yalnızca yaya yürüyüşleri yapılacağını, inşaat ve yapılaşma ile fiziki herhangi bir müdahalede bulunulmayacağını, herhangi bir tahkimat yapılmayacağını, arazi üzerinde yangın çıkmasına sebep olabilecek faaliyetler yapılmayacağını, mevcut yolların dışında anılan bölge üzerinde araç kullanılmayacağını, söz konusu alanın yapılacak faaliyet planlamalarında yalnızca geçiş amaçlı kullanılacağını, Kültür ve Turizm Bakanlığınca yapılacak arkeolojik kazı ve çalışmalarda gerekli her türlü kolaylığın sağlanacağını taahhüt eden resmi yazı (ekinde koordinat bilgileri ve hava fotoğrafı olan) ile başvurarak onay istenmelidir. Söz konusu müdürlüklerden alınan onay yazıları, Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndan talep edilecek "Olur Yazısı" için gerekli evrakları oluşturmaktadır.

2863 sayılı kanununun 14. maddesine göre, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının intifa haklarının, belirli sürelerle kamu hizmetlerinde kullanılmak üzere, Devlet dairelerine, kamu kurum ve kuruluşlarına, kamu menfaatine yararlı milli derneklere bırakılması veya gerçek ve tüzelkişilere kiraya verilmesi, Kültür ve Turizm Bakanlığının iznine tabidir (Resmi Gazete, 1983a:5884). Koruma altına alınan alanların intifa (faydalanma) haklarının belirli sürelerle kamu hizmetlerinde kullanılmak üzere kamu kurum ve kuruluşlarına bırakılması izni verilirken, ihtiyaç sahibi kurumun

taahhütlerinin tapu kaydına şerh düşülmesi ve ilgili diğer mevzuatlar açısından da sakınca bulunmaması koşulu öne sürülebilir. Bu uygulamanın yasal dayanağını Kamulaştırma Kanunu'nun 30. maddesi oluşturmaktadır. Buna göre; "devir alınan taşınmaz mal, kaynak veya irtifak hakkı, ... devir amacı veya devreden idarenin izni dışında başkaca bir kamusal amaçla kullanılamaz. Aksi takdirde devreden idare, 23 üncü madde uyarınca taşınmaz malı geri alabilir. Bu husus tapu kütüğünün beyanlar hanesine şerh verilir." (Resmi Gazete, 1983b:6216). Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndan, kurumun ihtiyaç duyduğu taşınmaz kapsamındaki koruma altına alınan alanın kullanılmasında 2863 sayılı kanunun 14. maddesi kapsamında sakınca bulunmadığını belirten olur yazısı alınması kamulaştırma önündeki engeli kaldırmaktadır.

Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüklerinin Çalışma Esasları ile Kültür Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu Çalışmalarına İlişkin Yönergenin 4. maddesine göre; Koruma, Uygulama ve Denetim Bürosu kurulmamış yerlerde taşınmaz kültür varlıkları, bunların koruma alanları ve sit alanlarında, 3194 sayılı İmar Kanununun 21 inci maddesi kapsamına giren ruhsata tabi olmayan tadilat ve tamiratlar koruma bölge kurulu müdürlüğünün izin ve denetiminde yapılır (T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2013). Dolayısıyla, kurumların kullanımına izin verilen korunma alanlarında; Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın olur yazısına aykırı bir şekilde, izinsiz müdahale (inşaat, kazı, bakım, onarım vb.) ve kullanım değişikliği yapılamamaktadır. Diğer bir ifadeyle, koruma altına alınan taşınmazların restorasyonları kapsamında hazırlanan projelerin, Koruma Bölge Kurullarınca da onaylanması gerektiğinden; anılan binaların özelliği bozulmamakta, boya da dahil olmak üzere hiçbir değişiklik yapılamamaktadır. Ayrıca, 2863 sayılı kanunun 14. maddesinde, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarını kullananlar, bunların bakım, onarım ve restorasyon işlerini bu Kanunda belirlenen esaslara göre yapmak ve bunun için gerekli masrafları karşılamakla yükümlü olduğu belirtilmektedir (Resmi Gazete, 1983a:5884).

Silahlı Bir Çatışma Halinde Kültür Mallarının Korunmasına Dair Sözleşme (UNESCO, 2010;

Resmi Gazete, 1965)'ye göre, kullanımında ya da muhafazasında korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları bulunan kurumlarca, anılan taşınmaz malların silahlı çatışma ve savaşlarda zarar görmemesi için gerekli tedbirler alınmalıdır. Bu kapsamda, uluslararası koruma işaretinin bina, tesis ve benzeri taşınmazların boyutlarına uygun olarak kapılarına asılmalı ya da havadan görülebilecek şekilde çatılarına gerilmelidir. Resim 1'de bir örneği verilen sözleşmenin belirtici işareti, uç tarafı sivri, çaprazlama çivit mavisi - beyaz bir armadan ibaret olup köşebentlerinde biri, armanın uç tarafına tatbik edilmiş çivit mavisi bir kare ile bunun üst tarafına resmedilmiş yine çivit mavisi bir üçgenden mürekkep bir arma kare ile üçgen her iki yanda birer beyaz üçgen meydana getirirler (UNESCO, 2010:11; Resmi Gazete, 1965:6-7).

Resim 1. Silahlı çatışma halinde kültür varlıklarının korunması için kullanılan uluslararası işaret örneği (O'Keefe, Péron, Musayev & Ferrari, 2016:87)

4. SONUÇ

Korunması gerekli kültür ve tabiat varlığı olarak tescilli taşınmazlar ve sit alanları, geniş arazilere ihtiyaç duyan kurumların emlakla ilgili faaliyetlerinde karşılarına çıkabilecek kendine has özellikler barındıran taşınmazlar arasındadır. Geçmişten aktarılan değerlerin gelecek kuşaklara nakledilmesi konuyla ilgili

teknik personel için bir görev olmasının yanında bu disiplinin mesleğe yeni başlamış meslektaşlara kazandırılması ulusal bütünlük için de önem taşımaktadır. Bu türden taşınmazları kullanmaya ihtiyaç duyan kurumların söz konusu taşınmazlara ilişkin yürüttüğü faaliyetlerde, mevcut hukuki mevzuatta belirtilen hususlara ve bu makalede açıklanmaya çalışılan usullere uygun hareket etmeleri, telafisi güç ve çoğu durumda yasalara karşı kusur teşkil edecek uygulamaların önüne geçilmesini sağlayabilir.

KAYNAKLAR

- Ervin, J., Sekhran, A., Dinu, A., Gidda, S., Vergeichik, M., & Mee, J. 2010. Protected areas for the 21st century: Lessons from UNDP/GEF's Portfolio. New York, USA: United Nations Development Programme.
- IUCN. 1994. Guidelines for Protected Area Management Categories. Gland, İsviçre: International Union for Conservation of Nature and Natural Resources.
- Joppa, L. N., Loarie, S. R., & Pimm, S. L. 2008. On the protection of "protected areas". Proceedings of the National Academy of Sciences, 105(18), 6673-6678.
- Karasar, N. 2003. Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Nobel Yayınları.
- Machado, C. C. C., Gonçalves, C. U., Albuquerque, M. B. D., & Pereira, E. C. 2017. Protected Areas and Their Multiple Territorialities-A Social and Environmental Reflection on Catimbau National Park-Brazil. Ambiente & Sociedade, 20(1), 239-260.
- O'Keefe, R., Péron, C., Musayev, T., & Ferrari, G. 2016. Protection of Cultural Property, Military Manual. Paris, France: UNESCO.
- Phillips, A. (2001). Report No.62: Mining and protected areas. World Business Council for Sustainable Development and International Institute for Environment and Development, 62. <http://pubs.iied.org/pdfs/G00554.pdf> Erişim: 05.09.2017.
- Pirler, O. 1994. Yerel Yönetimlerde Kamulaştırma İşleri. Çağdaş Yerel Yönetimler, Cilt: 3, Sayı:4, 43-59.
- Resmi Gazete. (1983a). Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu. Kanun No.: 2863, Sayı: 18113.
- Resmi Gazete. (1983b). Kamulaştırma Koruma Kanunu. Kanun No.: 2942, Sayı: 18215.
- Resmi Gazete. (1982). Türkiye Cumhuriyeti Anayasası. Kanun No.: 2709, Sayı: 17863.
- Resmi Gazete. (1965). Silâhlı Bir Çatışma Halinde Kültür Mallarının Korunmasına dair 1954 tarihli Hükümetlerarası La Haye Konferansı Nihai Kararı. Karar Sayısı: 6/5041, Sayı: 12145.
- Sönmez, V. & Alacapınar, F.G. 2013. Örneklendirilmiş Bilimsel Araştırma Yöntemleri. (2. Basım). Ankara: Anı Yayıncılık.
- T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı. 2013. Genelge No:1748 Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Ait Yerlerin İdari Yoldan Tescili. Ankara: T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Kadastro Dairesi Başkanlığı.
- T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı. 2013. Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüklerinin Çalışma Esasları ile Kültür Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu Çalışmalarına İlişkin Yönerge. 18/01/2013 tarih ve 12610 sayılı Bakan Onayı ile yürürlüğe girmiştir. Ankara: T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı.
- T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı. 2010. Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun 13 ve 14 üncü Maddeleri Gereğince Yürütülen İşlemlere İlişkin Yönerge. Bakanlık Makamının 28.07.2010 tarih ve B.16.0.KVM.0.07.02.00/23/166.99-161383 sayılı Olurları ile yürürlüğe girmiştir. Ankara: T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı.
- Tezcan, M. 2013. Arkeolojik Sit Alanlarında Kamulaştırmaz El Atma. Ankara Barosu Dergisi, 2013/2, 400-408.
- UNESCO. 2010. Official Translation of the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict. CLT/CIH/MCO/2010/PI/144. Paris, France: UNESCO.